

VIENAS IŠ MILIJONO

Ačiū, broli. Ačiū, broli Šakarian.

Ir labas rytas, draugai. Tikrai gera būti šį rytą vėl čia Los Andžele, prieš šį didį suvažiavimą ir prieš artėjantį susirinkimą, šią ateinančią savaitę „Embassy“ viešbutyje. Aš tikiuosi visus jus ten pamatyti. Ir mes visi esame dideliame laukime, kad susitikti su mūsų Viešpačiu Jėzumi, pamatyti Jį ten. Jis pažadėjo, kad Jis bus, „kur du ar trys susirinks kartu“, - Jis bus ten.

² Ir aš esu tikras, kad aš sutikau Jį šį rytą, kai lipau šiais laiptais čia, šioje auditorijoje, kai visi žmonės su dideliu lūkesčiu, laukia pusryčių ir pasisakymo. Ir gera būti čia kartu su jumis, ir su klausytojais, esančiais radijo eteryje. Čia yra tiek daug, jie... Man teko nusileisti į kitą aukštą ir pasikalbėti su keliais. Ir mačiau tiek daug prašymų, širdies sutrikimai ir įvairūs kūno negalavimai, ir mes dabar esame čia, kad melstumėmės už ligonius ir kenčiančius.

³ Vos tik aš užlipau laiptais... Aš dabar žiūriu į pagyvenusį poną. Jis priėjo prie manęs ir pasakė: „Broli Branhamai, prieš daugelį metų...“ Jis pasakė, kad jis turėjo gan rimtą širdies sutrikimą, jog jis... jie manė, kad jis mirs. Pasimeldžiau už jį, ir Dievo malonė jį išgydė. Ir štai jis šį rytą, sulaukęs aštuoniasdešimties, tiesiog džiaugiasi. Taigi, tai suteikia mums naują viltį.

⁴ Ir dabar aš tikrai prašau žmonių maldų, kurie yra prisijungę radijo eteryje, taip pat ir esančių čia. Po to, kai aš užbaigsiu šį susirinkimą, aš ruošiuosi vykti į Europą, į Afriką ir aplink, į susirinkimus. Ir tai vyksta per regėjimą, taigi, esu tikras, kad ten bus puikūs susirinkimai. Ir aš jau daugelį metų jaučiau, kad Viešpats norėjo, jog aš sugrįžčiau. Nedidukė, kukli, paprasta tarnystė, kurią Jis man davė, aš manau, kad Jis to dar neužbaigė ten. Atrodė, kad ten kažkur gali būti siela, kurią aš galėčiau pagauti į Evangelijos tinklą - tą, kurią Jis davė man, kad galėčiau sužvejoti žmones, Dieviško išgydymo būdu, melddamasis už ligonius. Ir aš tikrai prašau jūsų maldų, tiek jūsų, čia esančių žmonių, tiek radijo klausytojų.

⁵ Aš neturiu laiko, kad tiesiog paimčiau temą ir pamokslaučiau, ką aš ketinu padaryti po keleto minučių čia... šioje auditorijoje, bet tiesiog pasikalbėti su—su jumis keletą minučių, susipažinimui. Ir žmonės, esantys eteryje, aš už juos melsiuosi ten, iš karto, ir taip pat už jus čia. Ir aš tikrai džiaugiuosi, galėdamas susipažinti su visais šiais puikiais naujais draugais, kurių aš niekada anksčiau nebuvau susitikęs, su kuriais teko susidurti tik šį rytą.

⁶ Mes turėjome puikų laiką tarnavimuose, kituose vietose. Aš jau nelabai išvykstu, esu taip užsiėmęs. Mes tiesiog stengiamės išlaikyti šį įkaitintą kelią tarp Džefersonvilio, Indianoje ir Tusono, Arizonoje, kur mes persikėlėme prieš kelerius metus, pagal Viešpaties regėjimą, kuris pasiuntė mus ten į . . . nežinodamas, kur aš vykstu. Ir daugeliui iš jūsų čia, Kliftone, aš šiek tiek su jumis kalbėjau prieš išvykdamas, ir per Finikso susirinkimą, apie regėjimą, kuris atėjo. Aš mačiau susibūrusius septynis Angelus.

⁷ Ir žinau, kad radijo klausytojams, galbūt daugelis iš jūsų nepriklausote pilnai Evangelijai, ir tai jums gali atrodyti šiek tiek paslaptinga. Kas ir man būtų, bet yra . . . Kiekvienas, galintis ką nors paaiškinti - jums daugiau nebereikia to priimti tikėjimu. Tai dalykai, kurių mes negalime paaiškinti - kuriuos mes turime priimti tikėjimu. Mes negalime paaiškinti Dievo. Joks žmogus negali paaiškinti Dievo. Jis yra suverenus, Jis yra didis ir galingas. Mes tiesiog—mes tiesiog priimame tai, kadangi mes žinome, kad Jis yra. Ir tuomet pagal mūsų tikėjimą, priimant tai, Jis duoda mums atsaką - Šventosios Dvasios krikštą.

⁸ Apie ką aš tiesiog ruošiuosi pakalbėti su jumis, keletą minučių čia, apie „Dievo“ kelią ar „garbinimo vietą“. Ir vienintelė vieta, kur jūs galite garbinti Jį, vienintelė vieta, kur Jis kada nors su jumis susitiks, yra . . . Yra viena Bažnyčia, viena vieta, vienas laikas, viena tauta, visame, kur Dievas susitinka. Ir aš tikiuosi, kad Viešpats čia palaimins Žinią jūsų širdims.

⁹ Taigi, vykstant į Tusoną, buvo keista, šie regėjimai kalba jums Viešpaties Vardu. Nė vienos iš jų, kiek aš prisimenu, paklausu ko nors, ar jie gali prisiminti laiką, kad Jis kada nors būtų sakęs ką nors kita, išskyrus tai, kas buvo Tiesa. Tai visada vyksta tiksliai taip, kaip Jis sako, kad tai įvyks.

¹⁰ Ir pagal Raštą, Jis turėtų sugrįžti pas mus šiomis paskutinėmis dienomis, štai tokios rūšies tarnavime. Tai bus po Dvasios krikšto, kalbėjimo kalbomis ir Dieviško išgydymo, ir taip toliau, šie dalykai. Sekmininkų žinios kulminacija, tai apie ką mes šiandien kalbame. Tai Paties Kristaus tarnystė, įsikūnijusio tarp Savo žmonių, su tais pačiais dalykais, kuriuos Jis darė, kai Jis buvo čia, žemėje; Jo Kūne, Nuotakoje, kuri yra Jo dalis, daro tuos pačius dalykus, kaip Vyras ir Žmona, ar karalius ir Karalienė, tiesiog prieš Santuokos ceremoniją.

¹¹ Šią savaitę, Viešpačiui leidus, aš norėčiau šiek tiek pakalbėti apie tai mūsų kampanijos metu čia, „Embassy“ viešbutyje, ir tarsi supažindinat, darant tai mano paprastu būdu. Laikas ir valanda, kurioje mes gyvename, jeigu asmuo nežino, kuriuo keliu eiti, ką daryti ar kaip pasukti, jūs—jūs daugiau nebevaikštote tikėjimu; jūs tik spėliojate, jūs darote prielaidas. Ir *daryti prielaidas* - tai—tai „žengti į priekį be oficialaus įgaliojimo“. Taigi, jeigu mes neturime tikro oficialaus įgaliojimo, kad

žinotume, ką Dievas pasakė, kas įvyks šią valandą, kaip mes ruošiamės pasitikti šią valandą? Ir mes turime susidurti su tuo, žinant, tikėjimu į Jo Žodį, tuos dalykus, kurie dabar turėtų įvykti, ir tautų būklę, žmonių būklę, Bažnyčios būklę ir taip toliau.

¹² Mes turime tai žinoti, ir tuomet turime žinoti, kaip išeiti ir drąsiai sutikti tai. Jeigu jūs nežinote, kaip tai padaryti, jūs tiesiog—tiesiog, kaip mes vadindavome tarsi, darote tai kaip pakliuvo; tiesiog išokate, tikėdamiesi, kad tai bus čia, tikėdamiesi *to* ir tikėdamiesi *ano*, ir „ar tai bus?“ Bet Dievas nenori, kad mes taip darytume. Jis nori, kad mes žinotume, ką Jis yra pasakęs apie šią dieną, ir tuomet sutikti ją tikėjimu, kadangi Jis pasakė, kad tai bus tokiu būdu. Tuomet mes—mes žinome, kad jūs esate Tiesoje, kadangi jūs turime ne kokio tai žmogaus žodį apie tai; jūs turite Jo Žodį apie tai, ką mes turime daryti. Ir mes tikimės, kad šią savaitę mūsų Dangiškasis Tėvas suteiks mums tai.

¹³ Taigi, aš atsiprašau, kad nutraukiau tai, ką aš kalbėjau prieš keletą minučių, apie atvykimą į Tusoną. Ir pats maniau, kad tai buvo mano gyvenimo pabaiga. Aš maniau, kad niekas niekada negalės atlaikyti tokios būklės šoko, kuris įvyko tą rytą tame regėjime, namuose apie dešimtą valandą, kad kas galėtų po to išgyventi. Na, aš atvykau į Tusoną, kad suderinčiau su sūnumi, dėl mano žmonos ir—ir vaikų išvykimo su juo, po to kai manęs nebebus, nes aš maniau, kad tai mano pabaiga. Ir aš, Fenikse ir daugelyje susirinkimų, prieš tai, kai tai įvyko, aš pasakiau jums kaip būtent tai įvyks.

¹⁴ Na, praėjus keliems mėnesiams po to, vieną rytą aš buvau Sabino kanjone, kuris yra kaip tik į šiaurę nuo Tusono. Aš nuvykau ten pasimelsti. Ir kol aš meldžiausi, iškėlęs ranką į viršų, sakydamas: „Tėve, aš meldžiu Tave, kad Tu kokių tai būdu padėtum man, suteiktum man stiprybės tai valandai, su kuria aš dabar susiduriu. Ir jei mano darbas čia žemėje yra užbaigtas, tuomet aš turiu ateiti pas Tave. Ir ne dėl to, kad aš apgailestauju eidamas, bet aš žinau, kad Tu pasirūpinsi mano šeima. Ir aš—aš tiesiog prašau stiprybės šiai valandai“¹⁴. Ir kažkas atsitrenkė man į ranką!

¹⁵ Taigi, radijo klausytojams gali pasirodyti keista, kad aš tai pasakiau, bet tai yra tiesa. Ir Dievas yra mano Teisėjas.

¹⁶ Aš pažvelgiau į savo ranką, ir ten buvo kardas, ant rankenos turėjo įmovą. O pati rankena buvo iš perlo ir tiesiog atrodė tarsi kaip auksinė apsauga, esanti virš rankenos. Ir pats peilis, tiksliau tariant, atrodė tarsi jis būtų blizgantis, o, kažkas panašaus į chromą ar kažką tokio, blizgančio saulėje.

¹⁷ Taigi, tai buvo apie dešimtą ar vienuoliką valandą ryto, pačioje kalno viršūnėje. Galite įsivaizduoti, kaip žmogus (aš skaitau, kad aš esu sveiko proto) jaustūsi, stovėdamas ten su

kalaviju iš niekur, žmonės už daugelio mylių, laikydamas jį savo rankoje. Aš jaučiau jį, paėmiau ir mojavau ašmenimis pirmyn ir atgal, ir, na, tai buvo kardas.

¹⁸ Ir aš apsidairiau. Pasakiau: „Na, taigi, kaip tai galėjo nutikti? Štai aš stoviu čia, tiesiai čia, ir nieko nėra aplinkui už daugelio mylių, ir iš kur tai atsirado?“ Ir aš pasakiau: „Na, aš—aš manau, kad galbūt tai Viešpats kalba man, kad atėjo mano pabaigos laikas“.

Ir Balsas prabilo, ir tarė: „Tai yra Viešpaties Kalavijas“.

¹⁹ Ir aš pagalvojau: „Na, kalavijas, tuomet jis. . . kaip karaliui, išventinant į riterius“, žinote, kaip jie tai darydavo Anglijoje ir įvairiose vietose. Aš pagalvojau: „Štai kam tai skirta - išventinti į riterius“. Ir aš pagalvojau: „Na, galbūt aš turėčiau dėti rankas ant žmonių, ar. . .“ Aš turėjau visokiausių. . . Žmogaus protas gali visiškai susipainioti, žinote. Jūs nežinote. Mūsų protas yra ribotas; Jo - begalinis. Taigi, ir kai aš buvau, jis. . . Tuomet jis dingo iš mano rankos ir aš nežinojau, kur jis dingo, tiesiog dingo. Na, jeigu žmogus nėra truputėlio nenusimano apie dvasinius dalykus, jūs—jūs tiesiog išprotėsite. Jūs stovėtumėte ten ir stebėtumėtės, kas nutiko.

²⁰ Ir Jis pasakė: „Regėjimas nėra tavo pabaigos laikas. Jis skirtas tavo tarnystei. Tas kalavijas yra Žodis. Septyni Antspaudai bus atverti, paslaptys. . .“

²¹ Ir tuomet po dviejų savaitių, ar tiksliau, po dviejų mėnesių, aš buvau kalnuose su grupele draugų, kai tai įvyko. Septyni Angelai, taip aiškiai, kaip kad jūs stovite čia, nusileido viesulu iš Dangaus. Akmenys kalnuose riedėjo šlaitais žemyn, ir—ir ten stovėję žmonės rėkė ir visa kita, žinote, ir visur skraidė dulkės. Ir kai tai įvyko, Jis pasakė: „Grįžk į savo namus. Dabar bus - kiekvienas Angelas bus vienas iš Septynių Antspaudų“.

²² Kur, tai yra įrašyta garsajuostėje. Ir gana greitai bus išleista knyga, kurioje jie dabar koreguoja gramatiką. Kaip jums žinoma, mano gramatika nėra labai gera, ir žmonės ne. . . Jūs tiesiog turėtumėte būti žmonės, kurie mylite mane ir žinote kaip suprasti mane, mano gramatikoje. Bet vienas teologas pataiso ten gramatiką dėl manęs, ir išima visus. . . Na, galbūt aš ten pasakiau neteisingą žodį. Aš net nežinau. Taigi, aš girdėjau, kaip kažkas juokiasi, todėl aš manau, kad „gramatikos taisymas“ buvo neteisingas. Bet, kaip ir olandas, jūs priimkite mane pagal tai, ką aš turiu omenyje, o ne tai, ką aš sakau, galbūt.

²³ Ir dabar, kaip man pasakė, liko tik trys minutės iki programos uždarymo.

²⁴ Taigi, jūs brangūs žmonės eteryje ir jūs, kurie sergate ir turite poreikių, esantys čia auditorijoje, ar galėtumėte dabar tiesiog uždėti rankas vieni ant kitų, kol mes melsimės už ligonius. Taigi, Jėzus pasakė, Savo paskutinį pavedimą Bažnyčiai: „Šie ženklai

lydės tuos, kurie tiki“. „Tuos“, - tuos, kurie tiki! „Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“.

²⁵ Brangus Dangiškasis Tėve, mes esame kaip vaikai šiandien, mes paklūstame tam, ką Tu liepei daryti. Mes dedame rankas ant visų šių telefoninių prašymų. Tu matai juos ten, eteryje, kaip jie kenčia ir turi poreikių. Tu matai tuos, esančius čia, kurie kenčia ir turi poreikių. Ir mes pavedame juos Tau, brangus Dieve, su šiuo tikėjimu į Tavo Žodį, kur Tu pasakei: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Suteik tai, Viešpatie, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

[Brolis Branhamas užbaigia pirmąją radijo laidą—Red.]

☆☆☆☆☆☆

²⁶ Ačiū, broli Šakarian. Be abejo, tai didžiulė privilegija vėl grįžti į transliaciją, kalbėti kai kuriems mūsų draugams radijo eteryje, taip pat kaip ir esantiems čia.

²⁷ Ir mes žinoma pateikiame šį pakvietimą jums, atvykti rytoj po pietų į „Embassy“ viešbutį, kad už jus pasimelstų. Ir ne tik tai, bet ir, kad atsivestumėte tuos, kurie yra nusidėjėliai, ir tuos, kurie yra atkritę. Jeigu mes tik turėsime maldas už ligonius, ir matysime Dievą, nuolat darantį didžius stebuklus, bet tai yra antraeilis dalykas. Svarbiausias dalykas - būti išgelbėtiems, pripildytiems Dievo Dvasios, apie ką aš ruošiuosi jums kalbėti čia, tiesiog po keleto minučių, ir pakankamai pagrįstai, kaip mes turime būti pripildytai Dievo Dvasios.

²⁸ Ir Dieviškas išgydymas paprastai pritraukia žmonių dėmesį, ir atveda juos į Dievo Artumą. Kai Dievas kažką daro, ką—ką jie žino, jog yra ne...na, tai yra nesuprantama. Mes negalime mechaniškai parodyti, kaip tai yra padaryta. Dievas tai daro Savo didingu būdu. Tuomet tai patraukia žmonių dėmesį, kad žinotų, jog kažkur yra Jėga, kuri gali padaryti kažką, kas yra už žmogiškojo supratimo ribų ir verčia juos pažvelgti į Dievo Avinėlių. Ir visada Dieviškas išgydymas, man pasakė ir aš pats tikiu, kad maždaug tarp šešiasdešimties, galbūt ir iki septyniasdešimties procentų mūsų Viešpaties tarnystės, buvo skirta Dieviškam išgydymui. Ir Jis tai darė, kad pritrauktų žmones. Tuomet, kai jie ten buvo, Jis pasakė: „Jeigu nepatikėsite, kad Aš esu Jis, jūs pražūsitate savo nuodėmėje“.

²⁹ Taigi, Dieviškas išgydymas yra puiki pritraukiamoji priemonė, kad žmonės galėtų atsigręžti į Viešpatį Jėzų. Ir daktaras F. F. Bosvortas, kurio draugais buvote daugelis iš jūsų, ir pažinojote jį, ir jo tarnystė man, kaip jaunam tarnautojui, labai daug reiškė. Aš pradėjau savo tarnavimus ir aš susidūriau su broliu Bosvortu. Jis sakydavo: „Dieviškas išgydymas, - taigi, tai yra grubokas teiginys, jis sakydavo, - Dieviškas išgydymas yra masalas ant kabliuko“. Sakydavo: „Jūs niekada neparodote žuviai kabliuko. Jūs parodote jai masalą, ir tuomet ji pagriebia

masalą ir užkimba ant kabliuko“. Taigi, tai ką mes stengiamės daryti. Tai mūsų...mes...Mūsų tikslas - atvesti žmones pas Viešpatį Jėzų Kristų. Ir Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Taigi, jeigu Jis buvo Išgydytojas praėjusiomis dienomis, Jis yra Išgydytojas ir šiandien.

³⁰ Tiesiog asmeninis liudijimas prieš man meldžiantis už ligonius, esančius eteryje. Tai buvo prieš kelias dienas, aš sėdėjau ten kalnuose, kur įvyko šis didingas įvykis, ten esančių penkiolikos ar dvidešimties brolių akivaizdoje, kur nužengė Viešpaties Angelas, ir didžiulė Šviesa skriejo kaip kometa, sukeldama sprogimus kalnuose, ir akmenys skraidė skersai ten, per du šimtus pėdų, ar daugiau, nukirsdami medžių viršūnes. Ir aš stovėjau tiesiai po Tuo. Ir pasakiau jiems likus vos keliems mėnesiams iki to, kai tai įvyko, kad Tai bus ten ir kas įvyks; atvirai kalbant, tai buvo pasakyta prieš dieną. Ir visi tie žmonės bėgo po sunkvežimiais ir visa kita, bandydami pabėgti. Jie nežinojo, kas įvyko. Ir Jis kalbėjo, ir pasakė, kas įvyks iškart po to.

³¹ Sėdėdamas ten ant tam tikros uolos, tiesiai ten, kur Jis pasirodė, aš turėjau draugą, kuris buvo su mumis, kuris buvo atvykęs iš Minesotos. Jo žmonės yra čia šį rytą, ir aš nesu tikras, bet galbūt jis yra čia, kokiam nors kitame aukšte. Tai buvo Donavon Veerts, puikus jaunas vaikinąs, liuteronas, kuris ką tik buvo atidavęs savo gyvenimą Kristui ir buvo pripildytas Dvasios. Labai nuolankus vokietis, maždaug trisdešimties metų, šeima, du ar trys maži vaikai. Jis persikraustė į Tusoną, tiesiog tam, kad būtų mano kaimynas, kur trys ar keturi šimtai persikraustė, kad būtų kaimynais. Taigi jis...

³² Ir aš džiaugiuosi, turėdamas tokius kaimynus. Jie seka paskui mane visą kelią nuo Pietų Afrikos ir visur aplinkui, tik tam, kad būtų šalia ir matytų...su manimi, ir būtų su manimi bei mėgautųsi Viešpaties malonumais.

Toks nuolankus vyrukas, labai jo ir nepastebėjau.

³³ Žinoma, žmonės, kuriuos aš pažįstu ir su kuriais bendrauju, yra kaip mano paties brolis, sesuo. Aš stebiu juos ir matau, kuris, jei mano manymu jie išeina iš rikiuotės, nusivedu juos į šalį ir pasikalbu su jais, kadangi aš myliu juos. Mes norime kartu gyventi Šlovėje. Ir kartais galbūt, susirinkimų metų, jums atrodo, kad aš kalbu su jumis šiurkščiai. Tai ne iš...tai ne todėl, kad aš jūsų nemyliu, bet tai išeina iš mano širdies, nes aš—aš... Turi būti tik vienas kelias. Yra tik vienas būdas tarnauti Dievui, ir tai...Ir mes turime likti Jo kelyje, nesvarbu, kad ir kokios mūsų mintys. Jo kelias!

³⁴ Ir aš pastebėjau, kad pas Donavon dešimtosios ausies galiukas buvo patinęs, padidėjęs galbūt trigubai, ir atrodė labai raudonas. Na, taigi pagalvojau, kad galbūt ten, dykumoje, kur mes buvome kelias dienas, galbūt jam į ausį pateko koks

kaktusas. Bet, paėmęs jį už rankos, sužinojau, kad tai buvo vėžys. Taigi, aš pasakiau Donavon: „Donavon, ar jūs . . . Kiek laiko tai buvo jūsų ausyje?“ Tiesiog tarsiu norėdamas jį suklaidinti, tarsiu aš nežinočiau. Aš paklausiau: „Kaip ilgai tai jau ten, Donavon?“

Jis atsakė: „Broli Branhamai, apie šešis mėnesius“, - jis pasakė.

Aš paklausiau: „Kodėl jūs man apie tai neužsiminėte?“

³⁵ Jis atsakė: „O, matydamas, kaip esate užsiėmęs, - pasakė, - aš nenorėjau to daryti“. Pasakė: „Aš tik pagalvojau, galbūt kada nors Viešpats jums pasakys“.

Taigi, aš pasakiau: „Ar jūs suvokiate, kas tai yra?“

Jis atsakė: „Turiu gerą mintį“.

Aš pasakiau: „Teisingai“.

³⁶ Ir sekantį rytą, ne daugiau nei tai, laikydamas vaikiną už rankos, sekantį rytą, ant jo ausies nebuvo net rando. Viskas visiškai išnyko.

³⁷ Tiek daug kartų mes stengiamės, ir bandėme pasiekti *ta, aną*. Arba . . . Suprantate, tai yra, „Šie ženklai lydės tikintįjį“. Ten nepasakyta: „jeigu jie melsis už ligonius“. „Jeigu jie dės rankas ant ligonių, jie pasveiks!“ Mes patys turime turėti tikėjimą tuo, ką mes darome. Gerai.

³⁸ Taigi dabar Donavon tikriausiai yra čia. Jūs susitiksime su juo. Jis bus čia, jei jo čia nėra ši rytą, kuriame nors aukšte. Jūs sutiksime jį, ir jis žinos liudijimą.

³⁹ Ir ką aš dar galėčiau pasakyti? Aš manau, kad Lukas ar Jonas, vienas iš jų, pasakė, kad pasaulis ne- . . . sutalpinti, sutalpinti knygų, kuriose būtų surašyta tai, ką Jis padarė tarp žmonių šiomis paskutinėmis dienomis; kaip buvo išgydyti ligoniai, išlaisvinti alkoholikai, tūkstančiai jų, ir įvairių rūšių ligos ir negalios.

⁴⁰ Taigi, jūs, esantys radijo eteryje, kaip ir esantys čia, aš dabar laikau čia pilną sauja prašymų, kurie buvo išsakyti ši rytą telefonu, nuolat skamba nuo tada, kai esame čia. Ir taigi, mes . . . Ši rytą telefonu gavome šimtą devyniasdešimt šešis prašymus, nuo tada, kai esame čia. Taigi dabar susivienykime maldoje, kai kiekvienas . . . Kur jūs bebūtumėte, eteryje, uždėkite vienas ant kito rankas, jei esate tikintys. Jei ne, uždėkite savo ranką ant Biblijos ar ko nors ten, kol mes melsimės čia ir ten.

⁴¹ Brangus Dangiškasis Tėve, nedidelis Donavon Veerts liudijimas, tik vienas iš tūkstančių, Viešpatie, kuri Tu taip maloningai . . . Aš meldžiu, kad pažvelgtum į žmonių širdis tiek esančių čia, tiek radijo eteryje. Ir tegul jie visi iki vieno būna išgydyti. Te piktasis juos palieka, ir te jie būna išlaisvinti iš visų negalių. Suteik tai, Tėve. Mes prašome to Jėzaus Kristaus, Tavo Sūnaus, Vardu. Amen.

Ačiū Tau, Viešpatie . . . [Tuščia vieta juostoje—
Red.]

[Brolis Branhamas baigia antrąją radijo laidą—Red.]

☆☆☆☆☆☆

⁴² Na, ši rytą aš čia jau trečią kartą. Tai bent! Ir, žinote, ką tik buvo pasakyta, kad mes turime palikti pastatą maždaug po dvylikos, keturiolikos minučių ar panašiai. Ir vadovybė, esanti kitame aukšte, pasakė, kad jie negali patiekti jokio užkandžio. Mūsų maitinimas užsitęsė. Mes turime daug patiekalų, žinote. Taigi mes labai, labai džiaugiamės, kad ši rytą turėjome šią puikią dvasinę, gastronominę šventę, kaip aš tai pavadinčiau, ši rytą čia su šia puikia žmonių grupele.

⁴³ Aš norėčiau paminėti, kad rytoj po pietų mes . . . vėl tarnavimą, rytoj po pietų, ten „Embassy“. Taigi, mes ten melsimės už ligonius ir tikimės, kad Dievas susitiks su mumis. Ir aš atėjau, kad įdėti savo dalį, savo tarnystę, (viską, ką mes galime), kad šis tarnavimas būtų sėkmingas. Sėkmingas ne todėl, kad tai mūsų tarnavimai, bet sėkmingas - kad žmonės suranda Jėzų Kristų. Tai ir yra sėkmė. Bet kurie tarnavimai, nesvarbu, kiek mes šloviname Dievą, kiek mes matome nuostabių dalykų, kuriuos Jis daro, kiek kartų Jis kalba mums Dvasioje ir taip toliau; nebent bus kai kas pasiekta, sielos bus atvestos į Karalystę!

⁴⁴ Ir brolis Šakarian ką tik dabar pateikė tikrą teiginį apie tai, ką jis galvoja apie šias dienas, kuriose mes—mes gyvename. Aš tikrai tikiu visa savo širdimi, kad gyvename kaip tik paskutiniu metu laiku, kaip tik—kaip tik vakaro šešėliuose. Saulė jau toli pažengė. Ir kai mes matome įvykius, taip kaip jie vyksta šiandien, na, sunku pasakyti, ką atneš dar viena karta. Prieš kelias dienas . . .

⁴⁵ Tiesiog leiskite man išdėstyti jums kai kuriuos vidinius dalykus. Visoje Arizonoje, kur aš gyvenu, jie atliko visų mokyklų analizę. Vaikams nežinant, jie atliko jiems psichologinį testą. Ir žinote ką? Įskaitant vidurines mokyklas, ir—ir gimnazijas, ten buvo aštuoniasdešimt procentų vaikų, kenčiančių nuo psichikos sutrikimų. Septyniasdešimt procentų iš jų buvo televizijos žiūrovai. Suprantate, blygybės, jos tiesiog užgriuvo ant mūsų, ir mes ne . . . Jūs stebitės, kodėl visa tai ateina. Jūs girdite Dievo Balsą, šaukiantį prieš tai, ir vis tik, mes—mes atsiduriame tame.

⁴⁶ Leiskite man pateikti jums kai ką šokiruojančio. Suprantate: „Ne visi, kurie sako Man: ‚Viešpatie, Viešpatie‘, - įeis; bet tas, kuris vykdo Mano Tėvo valią“. Jo valia - yra Jo Žodis. Mes galime būti tokie religingi, puikiai leisti laiką, šūkauti, šokinėti šiuose susirinkimuose, kuriuose mes . . . Aš nenoriu—aš nenoriu būti kritiškas. Bet aš turiu pareigą prieš Dievą, ir ta pareiga - būti nuoširdžiu ir kalbėti tai, ką Jis nori, kad aš kalbėčiau. Ir aš—

aš tikrai esu dėkingas Kalifornijos filialui, kuris mane toleravo mane dėl mano įsitikinimų. Jei aš neišsakau savo įsitikinimų, aš esu veidmainis ir ne, aš net nesu sąžiningas su jumis. Ir jeigu aš negaliu būti sąžiningas su jumis, kaip aš būsiu sąžiningas su Dievu? Kadangi aš matau jus ir kalbu su jumis. Žinoma, mes taip sąžiningi su Dievu, bet mes turime būti tikrai nuoširdūs ir sąžiningi vienas su kitu. Mes tikrai esame siaubingame, siaubingame laikotarpyje. Ar jūs kada nors sustojote . . .

⁴⁷ Tiesiog leiskite man pateikti jums nedidelę analizę. „Ne visi, kurie Man sako: ‚Viešpatie, Viešpatie‘, - įeis ten, bet tas, kuris vykdo Mano Tėvo valią“. Jėzus pasakė, žemėje: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu“. Kiekvienu Žodžiu! Ne tik koku nors Žodžiu, kartas nuo karto, bet kiekvienu Žodžiu.

⁴⁸ Buvo klaidingai suprastas vienas Žodis, Dievo . . . iš Dievo įsakymų, tai atnešė mirtį, liūdesį ir visas ligas bei širdies skausmus, praleistas Dievo Žodis, vienas Žodis! Jei jis įvedė žmonių giminę į mirtį, praleidžiant, klaidingai suprantant vieną Žodį - „tikrai“, tikrai. Bet Jis pasakė, kad taip atsitiks. Šėtonas pasakė: „Tikrai taip neįvyks“. Bet tai įvyko.

⁴⁹ Taigi, mes turime laikytis kiekvieno Dievo Žodžio. Ir jeigu žmogus, ir visos tos kančios bei kiti dalykai, kurie ištiko žmoniją - klaidingai išaiškinant ar—ar nepatikint vienu Žodžiu, kaip gi mes grįšime atgal, praleisdami Vieną, jei tai kainavo tiek daug, net Jo Sūnaus gyvybę?

. . . daug pašauktų, . . . mažai išrinktų.

. . . daug pašauktų, . . . mažai išrinktų.

⁵⁰ Aš negaliu paimti temos iš to, bet, kadangi mes neturime laiko, bet, kad tiesiog kai ką jums palikti.

⁵¹ Pagalvokime apie . . . Kartą aš su broliu Šakarian nuvykome ten, kur buvo veisiami galvijai. Ir aš pamačiau . . . laboratorijoje, į kurią mane buvo nuvedęs brolis Šakarian. Ir jie įmerkė į jaučio spermą, tik mažą . . . tarsi mažą instrumentą, kaip degtuko kotelį, ir paėmė šiek tiek tos spermos, ir padėjo ją po stiklu, kuris tai padidino šimtus kartų. Ir ten šokinėjo mažytės užuomazgos, toje spermoje. Kur, mes žinome, kad užuomazga ateina iš vyriškos lyties, o kiaušinėlis - iš moteriškos. Ir aš paklausiau chemiko, paklausiau: „Dėl ko tie mažyliai taip šokinėja?“

Jis atsakė: „Tai—tai maži jautukai ir telyčios“. Suprantate?

Ir aš paklausiau: „Šiame mažame lašelyje?“

Jis atsakė: „Taip“.

⁵² Aš pasakiau: „Galbūt tada visoje spermoje jų bus milijonas?“

Jis atsakė: „O, taip“. Suprantate? Dabar, atidžiai stebėkite.

⁵³ Taigi, kai vyksta šis didis dalykas, yra vienas kiaušinėlis, laukiantis vienos užuomazgos iš to milijono. Ir niekas negali

pasakyti, kuri tai bus užuomazga, ar kuris kiaušinėlis. Jeigu jūs stebėsite natūralų gimimą, tai yra daug didesnė paslaptis nei—nei gimimas iš mergelės. Kadangi šioje spermoje yra vienas, kuriam iš anksto yra lemta gyventi, ir visi likusieji mirs. Ir tai bus ne tas, kuris pirmasis susitinka; tai tas, kuris pirmasis susijungia su kiaušinėliu. Galbūt kiaušinėlis gali iškilti spermos gale, ar spermos viduryje; užuomazga galbūt padarys tą patį, kiaušinėlis. Užuomazga įsibrauna į kiaušinėį ir nuo jo nukrenta mažos uodegėlės, ir ten prasideda stuburas. Yra tik vienas iš tos daugybės, iš milijono, kuriam tai pavyksta, tik vienas; ir tai yra nustatyta kažkokios žmogui nežinomos Jėgos. Tačiau jūs, visi iki vieno, panašūs, visos tos užuomazgos yra vienodos. Tas pats yra gyvūnuose. Tas pats ir žmoguje. Tai nulemta, ar tai bus berniukas, mergaitė, raudonplaukis, juodaplaukis, ar dar koks nors. Tai yra nustatyta Dievo. Visi jie atrodo vienodai, fiziškai, bet ten yra vienas, kuriam yra iš anksto paskirta gyventi; vienam iš milijono, tačiau visi jie panašūs.

54 Kai Izraelis išėjo iš Egipto, tuo pačiu metu išėjo maždaug du milijonai žmonių. Kiekvienas iš jų girdėjo pranašo žinią. Kiekvienas iš jų matė Ugnies Stulpą. Kiekvienas iš jų buvo Mozė pakrikštytas Raudonojoje jūroje. Kiekvienas iš jų šūkavo Dvasioje, mušė tambūrinus ir bėgiojo pirmyn ir atgal pakrantėje, kartu su Mirjama, kai Mozė dainavo Dvasioje. Jie visi iki vieno, gėrė iš tos pačios dvasinės Uolos. Jie visi iki vieno, kas vakarą valgė šviežią Manną. Visi iki vieno! Bet buvo tik du, kurie įėjo į šalį, vienas iš milijono.

55 Koks tai buvo išbandymas? Jie visi gėrė iš tos pačios Uolos, visi valgė tą pačią dvasinę Manną, kaip ir mes valgome šį rytą, bet išbandymas Žodžiu patikrino juos. Atėjus Kadeš-Barnėjos laikui, kai jie iškeliauja į pažadėtąją žemę, ir jie negalėjo pereiti, kol jie nebuvo išbandyti Žodžiu. Ir visi kiti dešimt sugrįžo ir pasakė: „Mes negalime to padaryti! Žmonės yra tarsi... Mes jiems esame kaip žiogai, jų didingi miestai su mūrinėmis sienomis. Pasipriešinimas yra per didelis“.

56 Tačiau Jozuė ir Kalebas nuramino žmones. Jie pasakė: „Mes esame daugiau nei pajėgūs tai padaryti!“ Kodėl? Dievas pasakė, prieš jiems išvykstant, kad pažadėtoji žemė: „Aš atidaviau jums žemę. Aš jums ją daviau. Ji yra jūsų“. Bet ten buvo po vieną iš kiekvieno milijono.

57 Šiandien pasaulyje yra maždaug penki šimtai milijonų taip vadinamų krikščionių, ir kiekvieną dieną baigiasi viena karta. Ir taigi, kas jeigu šiandien įvyktų Paėmimas ir penki šimtai žmonių, visuotinai, būtų paimti per Paėmimą? Jūs niekada nesužinotumėte ir net nepamatytumėte laikraštyje apie jų išėjimą. Ir Viešpaties Atėjimas yra paslaptingas Atėjimas. Jis ateis ir pavogs. Tai bus tokia mažuma, kol . . .

58 Kaip tai buvo ir tomis dienomis, kai mokiniai paklausė Jėzaus: „Kodėl Raštininkai sako, kad—kad pirma turi ateiti Elijas?“

Jis atsakė: „Jis jau atėjo, o jūs taip ir nepažinote to“.

59 Ar jūs kada nors pagalvojote, ką padarė žmonės? Jie ir toliau tikėjo, kad Mala- . . . kad Mal- . . . Elijas ateis. Ir jis buvo tiesiai tarp jų, ir jie to nežinojo.

60 Taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjime! Jie pasielgs su Juo lygiai taip pat. Dievo Dvasia yra čia. Na, ką mes su Ja darysime? Ar jūs ketiname valgyti Maną ir taip toliau, o ne pastoviai judėti aukštyn, kai mes augame?

61 Ar jūs kada nors atkreipėte dėmesį į sėklą, kaip prieš keletą minučių kalbėjo gerbiamasis Pitts, ir kaip sėkla patenka į žemę? Žemėje yra daugybė sėklų. Kai Dievas judėjo ant vandens, su Šviesa, ir Šviesa atnešė, pirmas Dievo Buvimas, ištarta Šviesa atėjo per Dievo Žodį. Ir Dievo Žodis - vienintelis dalykas, kuris vis dar atneša Šviesą. Ir kai vandenys atsitraukė, sėkla jau buvo žemėje, ir Šviesa išaugino tik tas sėklas, kuriose vis dar buvo užuomazga, išaugo. Dievas kuria Savo kūrinių.

62 Ir dabar, Velykų rytą, žemę palietė dar viena Šviesa, kai buvo duota Šventoji Dvasia. Ir Ji buvo duota tam, kad atneštų Šviesą toms Sėkloms, kur Dievas, Savo išankstiniu numatymu, žinojo, kad jos bus čia, žemėje. Kaip Jis ir žinojo, kur yra pirma natūrali sėkla, taip Jis žinojo, kur yra dvasinė Sėkla. Jūsų kūnas gulėjo čia, tiesiai ten žemėje, kai Dievui tarus, atsirado žemė. Mes esame žemės dalis. Mes gulėjome ten. Ir Savo išankstiniu numatymu Jis tiksliai žinojo, kas Jį mylės ir kas Jam tarnaus, o kas ne. Jo išankstinis numatymas pasako tai. Jei taip nėra, tuomet Jis nėra Dievas. Jis negali būti Dievu, nebūdamas begalinis. Ir jeigu Jis yra begalinis, Jis žino viską.

63 Taigi, jūs matote, žmonės daro savo klaidas. Jie suklumpa ties tuo. Jie seka tuo, galvoja *taq* ir *anaq*, bet tai neveikia teisingai, mes tai matome. Tačiau yra kas veikia teisingai - tai surasti tobulą Dievo valią ir stovėti tame, dėl ko Dievas jus pašaukė.

64 Kaip prieš keletą minučių brolis Džekas kalbėjo apie tai, ten Peršingo Aikštėje, visa ta sumaištis. Vienas *taip*, kitas *anaip*; ir apie teologus, ir taip toliau, norite sužinoti kokią nors teologiją, nuvykite ten.

65 Aš manau, kad tiesiog panašiai kaip ir Londono Haid parke. Aš buvau ten, kiekvienas turi savo idėją. Tai—tai šiuolaikinio pasaulio susikaupimas Babilone.

66 Bet ar jūs atkreipėte dėmesį, kaip—kaip brolis Pitts šį rytą tęsė savo puikų pamokslą mums? Kai jis išeidinėjo iš parko, ten jis rado mažytę velykinę leliją. „Tarp visos sumaišties, - kaip jis pateikė tai mums, - ji neturėjo būdo pasakyti ‚taip‘ ar ‚ne‘. Joje spindėjo Dievo gyvybė - tarp visos tos sumaišties“. Ji buvo ten

savo spindėjime, kadangi Dievas iš anksto paskyrė, kad ji būtų ten. Tarp visos tos sumaišties, niekas jos nepastebėjo. Jie nematė dvasinio jos pritaikymo.

⁶⁷ Taip yra ir šiandien tarp visų mūsų didžiųjų susiejimu ir grupių, bažnyčių ir denominacijų, ir taip toliau. Vieni traukia į *šitą* pusę: „Mes turime būti baptistai ar būti presbiterionai, turime būti *tie, anie* ar *kiti*“. Tarp viso to yra auganti gėlė. Tiesiai čia tarp mūsų yra Dievo jėga, iškilusi tiesiai mūsų visų tarpe. Tiesiog sustokime ir pažvelkime į ją kelias minutes, stebėkime ją šią savaitę ir pažūrėkime kaip ji išsiskleidžia tiesiai prieš mus. Mes tikime, kad Dievas tai padarys. Ar ne? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

⁶⁸ Matau, kad mes dabar jau turėtume būti apačioje. Taigi melskimės, kiekvienas iš mūsų.

⁶⁹ Brangus Dieve, kai mes palenkiame savo galvas Tavo Akivaizdoje, mes jaučiame, kad esame netinkami prašyti. Bet Tu mums pažadėjai, kad jeigu mes ateisime, Tu mūsų neatstumsi. Ir šie grubūs teiginiai, kurie ką tik buvo išsakyti, jokių būdu neturi būti mokymas „vienas iš milijono“, bet tiesiog kaip priminimas. Nes Tu pasakei:

...tiesūs vartai ir siauras kelias, kuris veda į gyvenimą, ir bus nedaugelis, kurie jį atras.

Nes daug pašauktų, bet keletas išrinktų.

⁷⁰ O Amžinasis Tėve, siųsk į šį miestą Evangelijos šviesą, per šią ateinančią suvažiavimo savaitę. Ir jei bus kokia nors Sėkla, kažkokiu būdu Tavo Paties didžiu, išmintingu numatymu, kaip ir bandei iliustruoti tai vyro ir moters spermijoje, te jie suplaukia į suvažiavimą. Te Šventoji Dvasia suteikia jiems Šviesą. Mes suvokiame, kad laikas galbūt yra vėlesnis, nei mums atrodo. Mes meldžiame, Dieve, kai mes ateiname čia, tiesiog tikėdami, kad galbūt čia galima kažką tai padaryti, kas padėtų žmonėms, ar—ar sugauti tą paskutinę avelę. Mes žinome, kai avidė bus pilna, tuomet Ganytojas uždarys duris.

⁷¹ Kaip tai buvo Nojaus dienomis, kai buvo atvestas paskutinis šeimos narys, Dievas uždarė duris. Jie beldė ir daužė, bet buvo per vėlu. Brangus Dieve, jie turėjo galimybę.

Tu pasakei: „Aš esu tos Durys į avidę“.

⁷² Ir kokia stulbinanti poeto daina: „Ar Tau neužtenka devyniasdešimt devynerių? Bet ne – buvo dar viena“. Ji galbūt maža juoda avelė, ar galbūt jis mažytis menkysta, galbūt tai nepastebimi ji ar jis. Mes nežinome, kur jie yra, bet tas paskutinysis turi ateiti, ir tuomet durys užsidarys. Dieve, Kuris žinai viską, ištrink mūsų gyvenimus šį rytą. Ir siųsk mus ten, kur mes galėtume vykti, kad galėtume surasti tą paskutinę, kad durys būtų uždarytos, ir Ganytojas viduje su avelėmis. Suteik tai, Viešpatie. Jei šiandien čia bus ta viena, kuri turėtų ateiti į . . .

⁷³ „Visus, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane. Ir niekas negali ateiti, jei Mano Tėvas nepatrauks jo“.

⁷⁴ Ir jeigu yra trauka ar nedidelė nuojauta, kad tai gali būti valanda, kam nors iš čia esančių auditorijoje, čia ar apačioje, ar kur jie bebūtų, te jie atsako: „Taip, Viešpatie, aš esu ta viena klajojanti, kuri nuklydo; ir kuri visą gyvenimą Tam priešinosi. Aš–aš–aš jaučiau, kad turėčiau ateiti, bet šiandien randuosi pralaimėtojų pusėje. Aš negaliu eiti nei aukšty, nei žemyn. Aš niekur negaliu eiti“. O, te ateina didis Ganytojas, ištiesia švelnias rankas ir saugiai ją įneša, užsideda ant Savo pečių ir saugiai parneša atgal.

⁷⁵ Galbūt čia yra viena, Viešpatie, kuri serga, yra panašios būklės, kur gydytojas pasakė: „Nieko negalima padaryti“. Jis labai stengėsi ją išgelbėti, bet jis negalėjo jos išgelbėti. Jam tai nepasiekama. Nėra–nėra nieko, ką jis galėtų padaryti. Jo vaistai ar peilis negali jos pasiekti. Bet, O Viešpatie, Tavo didžiai rankai nėra nieko per toli, ir Tavo Žodis - yra Tavo ranka. Taigi mes meldžiame, Brangus Dieve, kad ši ryta, kol mes kalbamės su Tavimi, kad Tu pasiektum ir paimtum tą, kuris serga ir negali sau padėti, už visų mokslo ribų, nepasiekiamo gydytojui, te jie būna išgydyti. Suteik tai, Viešpatie.

⁷⁶ Kai mes galvojame apie Dovydą, kaip jam buvo pavesta prižiūrėti kelias avis, tik kelias. Bet vieną dieną atėjo meška ir pagavo tą vieną avelę ir ją nusinešė, ir būtų suėdusi (kaip vėžys suėda kūną), ar didžiulis liūtas. Bet Dovydas, nebuvo puikai apsiginklavęs šautuvu, ar kalaviju, bet tik su laidyne, jis nuėjo paskui tą avelę. Ir kai jis surado tą gyvūną, kuris ketino papjauti mažą avelę, jis, paėmęs laidynę, užmušė jį. Tik paprastas mažytis ginklas su odos gabalėliu ir virvele, ir, tačiau jis pasitikėjo juo.

⁷⁷ Tarp mūsų nėra didžių genijų, Viešpatie. Mes esame paprasti žmonės su paprasta nedidele malda, bet mes einame šį rytą paskui Tėvo avelę. Ta moteris, kuri vaikščiojo gatvėmis, nelaiminga, rūkanti cigaretes, bandanti surasti ramybę per cigaretę; tas vyras, kuris užuodė stiklėlį ir bandė pastatyti jį atgal, bet priešas tvirtai jį laiko; tas vaikinai ar mergina, kurie bandė elgtis teisingai, bet tiesiog neranda jėgų atitrūkti nuo neteisingų dalykų; mes ateiname Viešpaties Jėzaus Vardu, kad šį rytą pareikalautume šios avelės. Mes pasipriešiname priešui, kadangi tai paprastas dalykas - maldos laidynė, bet mes ateiname, kad sugrąžintume tą avelę į Tėvo aptvarą, kad mes galėtume atsiskaityti už tai, kas mums patikėta. Te Dievo jėga dabar paliečia tikėjimą, giliai žmonių širdyse ir te ši prarasta siela sugrižta šį rytą. Te šio gyvenimo pagundos pasitraukia nuo jos, paleidžia ją. Ir te ji randa saugumą ant Mokytojo pečių, kuris neša ją saugiai atgal. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁷⁸ Telaimina jus visus Dievas. Iki pasimatymo rytoj, aš perduosiu tarnavimą broliui Šakarian. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

[Brolis Branhamas baigia trečiąją dalį—Red.]

☆☆☆☆☆☆

⁷⁹ Tai, aš—aš tikiuosi, kad jūs . . . kad aš radau daugiau malonės Dievo akyse ir prieš jus, tikint, ar aš stovėčiau čia, kad pasakyčiau jums kažką, kas buvo neteisinga. Neseniai aš peržengiau savo penkiasdešimt šeštąjį gimtadienį. Tai yra ne tik seno žmogaus Žinia. Aš tikėjau tuo jau nuo pat vaikystės, kai buvau mažas berniukas. Ir jei tai netiesa - aš buvau pats kvailiausias žmogus, kokį Dievas kada nors turėjo žemėje. Aš visą savo gyvenimą atidaviau šiam Reikalui. Ir galiu nuoširdžiai pasakyti: jeigu aš turėčiau dešimt tūkstančių gyvenimų, aš niekada nepakeisčiau savo nuomonės.

⁸⁰ Taigi, išgydymas yra pasiekiamas kiekvienam asmeniui. Atminkite, išgydymas yra jumyse. Dievas į persiko medį patalpino kiekvieną persiką, kuris kada nors ten užaugs, kai Jis pasodino jį Sode. Suprantate, jūs tiesiog . . . persiko medis ar obelis, ar vaismedis, tiesiog turi augti, gerdamas žemėje esantį vandenį. Taigi, kiekvienas jūs turite savyje tas galimybes, kad išlaisvintų jus, nes tai Dievas, nuo to laiko, kai jūs buvote pasodinti į Kristų per krikštą (ne vandens krikštą), dvasinį krikštą. Jūs neįeinatė į Kristų per vandens krikštą. Per dvasinį krikštą!

⁸¹ Rytoj po pietų, Viešpačiui leidus, aš kalbėsiu apie tai, *kaip* ir *koks* yra tikras To pritaikymas. Mes pravesime tai po pietų, kad jis nesutrukdytų jokiems jūsų tarnavimams.

⁸² Dabar pažvelkite, kiekvienas iš jūsų stovite čia kaip tikintieji, suprantate, tuomet Gyvybė, kuri buvo Kristuje, yra jumyse. Ji gali, jeigu jūs tik galėtumėte tai pamatyti!

⁸³ Šėtono darbas, kad laikyti jus užblokuotus nuo To, laikyti jus apakintus. Jis gali tiesiog leisti jums būti apakintiems, tai, suprantate, jūs tuomet nežinote, kur jūs einate. Aklas žmogus negali pasakyti, kur jis eina, jam tenka ieškoti supratimo pas kažką, kas gali matyti. Kol mes negalėsime suprasti, kažkas turės mums pasakyti, kas yra Tiesa.

⁸⁴ Ir Kristus mirė už jus, ir jūs esate persodintas iš pasaulio į Kristų. Ir viskas, ko jums reikia, yra tiesiai jumyse, per Šventosios Dvasios krikštą. Ar ne taip? Taigi, vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti - tiesiog pradėti gerti iš To.

⁸⁵ Ir kai medis geria, jis pradeda leisti savo lapus, savo pumpurus, kasmet neša vaisius. Vaisiaus yra ne žemėje; vaisius randasi augale. Kiek iš jūsų tai supranta, pasakykite „amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, suprantate, vaisius yra augale, ir kiekvienas augalas turi gerti iš savo šaltinio. Kaip

lietus krinta, suteikia tam augalui, gyvybę, kad galėtų gerti iš jo. Ir kai jis geria, jis auga.

⁸⁶ Ir jis auga, kol pilnai pražišta, tiesiog kaip ir Bažnyčia, kad pražištų šiame laikotarpyje.

⁸⁷ Ir kai mes geriame, mes augame. Bet jeigu augalas atsisako gerti, tuomet augalas negali augti. Ir jeigu jūs tiesiog dabar tuo patikėsite, asmeniškai!

⁸⁸ Žinoma, jūs žinote, kaip Viešpats daro - parodo įvairius dalykus, ką jūs padarėte ir ko jūs neturėjote daryti, ir taip toliau, susirinkimo metu. Mes tikėjomės, kad Šventoji Dvasia nužengs ant mūsų ši rytą ir padarys kažką tokio, kai mes atsistojome. Bet aš toliau laukiau.

⁸⁹ Aš manau, tai yra nervinga dalis, galvojant, kad ten apačioje jie nori, jog mes išeitume iš čia, suprantate. Bet jie nori; mes jau vėluojame.

⁹⁰ Bet tikėkite tuo, visa savo širdimi. Prašau, tikėkite. Jei aš—jei aš radau malonę jūsų akyse, kaip teisingas žmogus - tikėkite tuo. Dabar uždėkite savo rankas vienas ant—ant kito.

⁹¹ Dabar žiūrėkite, taigi, Biblijoje nepasakyta: „Šie ženklai lydės Viljamą Branhamą“. Nepasakyta: „Jie lydės tik Oral Robertą“. Nepasakyta, kad jie lydės „brolių Kopp“, ar „ką nors“.

⁹² „Šie ženklai lydės tuos, - daugiskaita, - kurie tiki. Jei jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Tai ta Dievo jėga, kuri yra jumyse, kuri atneša Gyvybę asmeniui, ant kurio esate uždėję savo ranką, Gyvybę teikiantis Šventosios Dvasios šaltinis.

⁹³ Brangus Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu, šią lemiamą akimirką, kai bažnyčia...te jie stovi šią akimirką, nesinervindami, ir te Jėga, kuri prikėlė Kristų iš kapo, atgaivina jiems tiesiog dabar Evangelijos Tiesą, kad Jėzaus pavedimas buvo: jeigu jie „dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Te kiekviena demoniška jėga, kiekviena liga, kiekvienas negalavimas, kiekviena kančia, kiekvienas kankinantis dalykas, kuris buvo ištikęs žmones, te visa tai tiesiog dabar pasitraukia, per tikėjimą. Kaip tikintys žmonės, mes prašome to Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

⁹⁴ Dabar pakelkite rankas ir šlovinkite Jį, jeigu jūs tikite, kad Jis tai daro.

⁹⁵ Brangus Dieve, šis kūdikis mirs, Viešpatie, nebent tai bus atlikta. Aš pasmerkiu šį mazgą, Jėzaus Kristaus Vardu. Te jis palieka nekaltą kūdikį. Amen.

Taigi, gydytojai bandė ir jiems nepavyko. Tiesiog tikėkite.

VIENAS IŠ MILIJONO LIT65-0424
(One In A Million)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio rytą, 1965m, balandžio 24 d., per Pilnos Evangelijos Verslininkų Tarptautinio bendravimo pusryčius, „Kliftono“ kavinėje, Los Andžele, Kalifornija, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org